

ציפוי יקרה,

כשהיצו המיסרונים הראשונים,

בהם הגדרת אותנו כחברים,

כבר חשבנו שיש לנו מלף יוצא דופן,

וכבר היתה תחושה שלא נתחרט בשום פנים ואופן,

על הבחירה ביצד ובמוצד,

על אף שיש פורים באמצע, חט ומוצד.

וכך במין תחושת אפוריה,

מצאנו את עצמנו איתך בפרטוריה...

ומטם הכל חיש מהר התגלגל וקרה,

משכימים כל בוקר לצוד הרפתקה.

על הידע שלק - אין צורך להכביר מילים,

את יודעת הכל, מאירוצי העבר עד פיליט.

וקולף מתנאן מהסבר לשירה,

"חברלאק" באו! את קוראת בשמחה.

ספארי בקרוגר ופנהר הלבן

ובורות המלף של בורקה כמובן.

וצוד ספארי והפעם פרטי,

דהרנו אחר הא'ירף והלאופרד המקומי.

ושמענו ממך איך הכל כאן קרה

והמשכנו לדהור ממלף לשמורה,

חיות ימיות, שניות אפמואים,

כלבי יט ומט פינאוויניט.

ובקייפטאון הפתחת עם הר השולחן,
 ביום שטוף שמש, ללא כל ענן!
 מוליאונים רבי עניין ובהם היהודי
 ומסלול פנורמי מאוד יחודי.
 ובטרם שאלנו: איך ולמה,
 כבר טיפסנו במדרגות ציזיקאמה.
 על הלמבלי בשעת השקיעה,
 חממנו פורים, את, אינו מסיבה!!
 ועוד שייט ועוד ספארי
 ועוד ארוחה עם צלילי אפריקני.
 וככה העצנו אל סוף המסלול,
 "חברלאק" - הכל כאן כלול:
 השלווה והנעם, עם בציתות משבר,
 כשהאוטובוס קרם, ונס האחר...
 הדאמה לכולנו בכל רגע ורגע,
 שניע בשלום, ללא כל פגע!
 שנוכל לאמר כאן בהטחה:
 הכל, כן הכל - היתה חוויה.
 אל תודה לך מקרה לבי! תודה!!
 ציפי, את נהדרת, אמא וחברה.
 מאחלים לך ולנו עוד המון טיולים,
 בהריאות, בהרכה מקבוצת המטיילים.
 דרא"פ, פברואר - מרץ 2018